

آقای کرزی گل گفتند و در سفتند.....

جناب محترم آقای حامد کرزی رئیس جمهور، جمهوری اسلامی افغانستان طی سخنرانی جالبی در نشست موشن، سخنان جالبی ابراز داشته اند که در یکی دو مورد از بیانات خردمندانه شان اندک مکتبی میکنیم تا چه قبول افتد و چه در نظر آید. البته سر آن نداریم تا سخنرانی جناب شانرا بینه بینه موشگافی کرده و به اصطلاح کشمش را از نخود جدا کنیم.

ایشان می فرمایند: ((.... : در آن زمان ما دیدگاه های خود را داشتیم و به بسیاری از خواست ها و آرزو های خود رسیده ایم. خواست ها و آرزو های ما: داشتن یک افغانستان آزاد و مستقل، که با همسایه های خود رابطه نیک داشته و از اقتصاد خوب برخوردار باشد. دست قانون بلند باشد و دموکراسی در کشور قوام یابد و مردم بر آینده شان اعتماد داشته باشند.)) چه آرزوهای نیک جناب رئیس جمهور، آرزو ها، دیدگاه ها و خواست ها ای که به گفته شما امروز بعد از گذشت هفت سال به آن خواسته ها رسیده اید، ولی مردم افغانستان با چشم و سر می بینند و با گوشت و پوست و استخوان خویش طی هفت سال گذشته آنها احساس و لمس کرده اند که اظهارات خردمندانه جناب شما با تأسف فراوان از حقیقت فرسخ ها فاصله دارد. اگر میگوئید نه چنین نیست، پس بیائید باهم ببینیم و بیطرفانه و عادلانه قضاوت کنیم. بسیاری از خواست ها و آرزو های شما که مدعی هستید به آنها رسیده اید :

1- داشتن یک افغانستان آزاد و مستقل :

ایکاش به این آرزوی نیک تان می رسیدید و مردم افغانستان واقعاً دارای یک کشور آزاد و مستقل می شدند. چگونه امکان دارد که در یک کشور قوای نظامی بیش از چهل کشور جهان در آن مصروف نبرد باشند و آن کشور (آزاد و مستقل) باشد؟! البته باید گفت که در این مورد شما تقصیری ندارید و کاری از جناب شما ساخته نیست و جناب شما حتی قادر نیستید تا از کشتار مردم ملکی بوسیله بمباردمان کور قوای ائتلاف جلوگیری نمائید و در این اواخر آنها پیراهن خونین حضرت عثمان ساخته و تمام کمبودات و نارسائی های هفت سال گذشته حکومت فاسد تانرا با آن می پیچید. شما یک وزیر را چندین بار به پارلمان می فرستید که این عمل شما خود پامال نمودن قانون اساسی کشور است، قانون ای که در یخ نوشته و در آفتاب گذاشته اید. در گذشته در کشور ما هرگز سابقه نداشته است که پدر و پسر هر دو در یک زمان و در یک کابینه وزیر باشند، اما با هزاران تأسف که امروز شما این بدعت را نیز در کشور رایج ساختید. آیا در این مورد در قانون اساسی خود ساخته تان تذکری داده شده است یا خیر؟ جناب شما در گذشته ها چندین بار وزرای انتصابی تان را که از پارلمان رای اعتماد بدست آورده نتوانسته اند، یعنی از طرف وکلای ملت (از چند و چون وکلا میگذریم) غیر مطلوب تشخیص داده شده اند، به مقام های دیگری گماریده اید، یعنی آن وزرای انتصابی تانرا که رای اعتماد پارلمان کشور را بدست آورده نتوانسته اند، یا سفیر مقرر کرده اید یا والی یک ولایت و یا هم بار دیگر به حیث وزیر یک وزارت دیگر به پارلمان معرفی داشته اید.... (همین اکنون وزیر خارجه برحال شما جناب رئیس جمهور، یک وزیر سلب صلاحیت شده است که کاملاً غیر قانونی به کار در آن وزارت ادامه داده و در پای قرارداد های حیاتی مملکت با کشور های خارجی مهر و امضاً میگذارند و از نظر قانون تمام قرارداد های جناب شان غیر قانونی شمرده میشوند و ارزش اجرائی و اعتبار رسمی ندارند.) خوب البته به گفته جناب شما یک کشور آزاد و مستقل است یک وزیر که در یک وزارت کار کرده نتوانست و فغان مردم به آسمان هفتم رسید، شاید در یک وزارت دیگر و یا در یک سفارت یا ولایت مصدر خدمتی شده بتواند، البته شاید از سببی که کارو بار حکومتداری شما همه روی شاید ها چرخیده است. اگر فلان جنگ سالار را از جنگجویانش جدا ساخته و به مرکز بیآورم، شاید آرامش در منطقه باز گردد، اگر وزیر صاحب را سفیر مقرر کنم، شاید از رشتخوری و خویشخوری جلوگیری شود، اگر پسر فلان وزیر را نیز وزیر

مقرر كنم ، شايد در انتخابات رياست جمهورى از من حمايت كنند و صد ها و هزاران شايد هاى ديگر . و اما برگرديم به اينكه فرموده ايد: ((.....و به بسيارى از خواست ها و آرزو هاى خود رسیده ايم. خواست ها و آرزو هاى ما: داشتن يك افغانستان آزاد و مستقل، كه با همسايه هاى خود رابطه نيك داشته و از اقتصاد خوب برخوردار باشد . دست قانون بلند باشد و دموكراسى در کشور قوام يابد و مردم بر آينده شان اعتماد داشته باشند.)) و شما با جرأت در مقابل نمايندگان جامعه جهانى در نشست مونشن اين سخنان را ابراز ميداريد و مدعى ميشويد كه به بسيارى از خواسته هاى تان رسیده ايد. در مورد داشتن يك افغانستان آزاد و مستقل اندكى صحبت كرديم و فكر ميكند كافي باشد .

2- رابطه نيك با همسايگان :

با تأسف بايد خدمت جناب محترم شما عرض كرد اينكه رابطه حكومت شما با جمهورى اسلامى ايران قرار معلوم بسيار صميمانه و برادرانه است . آخذ هاى جمهورى اسلامى ايران با مهاجرين افغان در آن کشور بسيار دوستانه و اسلامى برخورد ميكند و بسيار هم مهمان نواز تشریف دارند و ماشا الله مسلمان هم هستند و اسلام هم مرز ندارد . هيچگونه توهين و تحقيرى در حق مهاجرين افغان در آن کشور صورت نمى گيرد ، هيچ لت و كوب و ضرب و شتمى در كار نيست و هيچ كارگر افغان را از بلند منزل ها به زير پرتاب نمى كنند و هيچ كسى را در شديد ترين سرماى زمستان به اصطلاح خود شان (رد مرز) نمى كنند . هيچ افغان را به جرم هاى واهى و خود تراشيده روانه زندانها نمى سازند و هيچ افغان مهاجرى را به دار نمى آويزند . هيچ (اردوگاه سفيد سنگ) اى وجود ندارد كه افغانها را استخوان سوز باشد . آخذ هاى ايرانى هرگز اسلحه و مهمات جنگى براى مخالفين شما جناب رئيس جمهور ، نمى فرستند . هيچ گاهى ماين هاى ساخت ايران را روانه کشور ما نمى سازند ، هيچ جاسوس ايرانى با وسائل عكاسى و عكس هاى مهم و حياتى از تاسيسات نظامى افغانستان دستگير نگرديده است . هيچ جاسوس رژيم اسلامى ايران در كاخ رياست جمهورى و پارلمان و حكومت شما حضور ندارد ، بحث هاى داغ (دانشگاه و دانشكده و دانشجو و بازارگان و شهردارى و ويژه و.....)) در پوهنتون ها و تلويزيونها و نشرات چاپى و.....)) در جريان نيست . افغانستان و بخصوص كابل قلب پرتيش کشور هرگز براى سه روز متوالى در دهم محرم سپاهپوش نشده است . تلويزيون آريانا از كابل سه روز ماتم دار نبوده و جشن سى سالگى جمهورى اسلامى ايران را به تجليل نه نشسته است . بلى جناب رئيس جمهور ، مناسبات شما با همسايه غربى بى نهايت دوستانه است و افغانستان هيچ مشكلى ، بلى هيچ مشكلى با همسايه غربى خود ندارد . شما به اين آرزوى تان رسیده ايد جناب رئيس جمهور . اينست پيروزى بزرگ شما در هفت سال حكومتدارى تان . واقعا دست آورد بزرگى است . جهت اثبات برادرى و روابط نيك و حسنه و حسن همجوارى آخذ ها ، حجت الاسلام ها و آيت الله ها و شيخ هاى جمهورى اسلامى ايران ، لطف نموده در همين صفحه ، ذيل عنوان (مطالب انتخابى) ، ([فتواى تكان دهنده شيخ.....](#)) را مورد مطالعه قرار داده و اگر فرضاً حوصله داشتيد كليپ آنرا به تماشا نشنيد ، قضاوت بدوش خود شما .

در مورد جمهورى اسلامى پاكستان و مناسبات بسيار حسنه و حسن همجوارى و همكارى هاى متقابل بين دو کشور شما بيشتر و خوب تر از هر كس ديگر آگاه هستيد و ميدانيد كه مناسبات بين دو حكومت نهايت دوستانه است و اين حقيقت چون روز روشن است . از تاجكستان و از بركستان و از داد و معامله شان با جنگ سالاران مورد نظر شان ميگذريم .

3- اقتصاد خوب:

اقتصاد را ميگذاريم به متخصصين اقتصاد تا اقتصاد کشور را طى هفت سال گذشته تجزيه و تحليل کرده و ما و شما را در جريان گذارند ، اما نظر به چشم ديد هاى روزمره ، ميشود نگاهى به وضع زندگى مردم درد رسیده کشور انداخت . در اين هيچ جاى شكى نيست كه طى هفت سال گذشته اقتصاد افغانستان در بهترين وضع خود قرار دارد و كاملاً بخود متكى شده است ، البته اگر افغانستان را يك دهكده فكر كنيم كه نفوس آنرا

چند جنگ سالار زيردار گريختگی، چند نفر سوداگران مرگ و تنی چند دزد و قاچاقبر تشکیل داده است. در چنین حالتی افغانستان از اقتصاد خوبی برخوردار است و مشکلی وجود ندارد.....

4- قانون، ديموکراسی و اعتماد مردم به آینده :

اینها از دست آورد های دیگر شما است که مدعی هستید به آنها دست یافته اید. قانون در کشور حکمفرماست، البته قانون جنگل. هر که زور داشت و زر قانون در خدمت وی قرار دارد. اصلاً قانون یعنی زور، قانون یعنی تفنگ، قانون در حقیقت بازیچه ای است در دست زور اوران و اینرا شما بهتر از هرکس دیگر میدانید. جناب رئیس جمهور، شما خود بارها و بارها قانون را زیر پا کرده اید، از وزیر و وکیل و والی و.... چه گله. قانون ای که شما مدعی آن هستید وجود دارد، ولی قابلیت تطبیق ندارد و هیچگاهی مورد اجرا قرار نگرفته است. در این مورد میشود کتابها نوشت، اما سودی بدنبال نخواهد داشت. در مورد ديموکراسی باید خدمت جناب شما عرض کرد اینکه ديموکراسی مورد نظر شما، همان ديموکراسی وارداتی است که بوسیله طیارات (B52) در کشور ما پیاده شد و از خیرات سر آن هر چه جنایتکار جنگی، دزدان سرگردنه، قاچاقچیان مواد مخدر و رهنان حرفوی و جنگ سالاران وحشی و بی رحم و خونریز بود از مغاره ها و کوها و از کوچه ها و خیابان های کشور های خارجی بود جمع آوری گردیده و بر سرنوشت مردم مظلوم افغانستان حاکم ساخته شدند و هنوز هم به چور و چپاول و خیانت و جنایت مشغول هستند و از ديموکراسی مورد نظر شما به بهترین شکل آن استفاده میکنند..... در چنین حالتی مردم بی پناه و پامال شده افغانستان چگونه به آینده خویش امیدوار خواهند بود و به آینده تاریک و سرنوشت نامعلوم خویش چگونه اعتماد خواهند داشت. البته یک مشت افراد سود جو و جنایتکار که در اطراف شما جمع گردیده اند، مطمئناً به آینده خویش امیدوار بوده و اعتماد و اطمینان دارند که غم هفت پشت شان خورد شده است.

((حامد کرزی گفت در سال ۲۰۰۲ در کنفرانس توکیو، بر اصل بازسازی افغانستان تاکید کردیم و ما به بخش عمده ای از خواہشات خود، رسیده ایم: حدود هفت میلیون کودک به مکتب میروند، نهاد های تعلیمی و تحصیلی افغانستان فعال گردیده و مطبوعات به طور قابل ملاحظه ای رشد یافته است.))

کنفرانس توکیو و اینکه چه مقدار کمک برای باز سازی افغانستان از آن کنفرانس بدست آمد و آن کمک ها چگونه و در کجا ها به مصرف رسید و حاصل آن در باز سازی افغانستان چه بود، مورد بحث ما در این مختصر نیست، و اما در مورد اینکه هفت میلیون کودک به مکتب میروند، البته یک دست آورد خوب است و ما را به آینده کودکان کشور امیدوار می سازد، ولی اینکه کتب تدریسی مکاتب افغانستان در کدام کشور ها به طبع میروند و تا چه اندازه در ارتقای سطح دانش متعلمین مکاتب مؤثر اند و چه چیز ها و کدام افکار وارداتی را در مغز جوان آنها تزریق میکنند و..... شاید برای جناب شما زیاد مهم نباشد و فکر نکنم یکبار هم یکی از آن کتاب ها را که میلیون ها دالر در چاپ آنها به مصرف رسیده است، از نظر گذشتانده باشید. درست است که نهاد های تعلیمی و تحصیلی افغانستان فعال گردیده اند، ولی سطح دانش و سوبیه تحصیلی و تجربه کاری معلمین مکاتب و استادان پوهنتون فکر نکنم مورد ارزیابی جدی مقامات ذیصلاح قرار گرفته باشد، بگذریم از اینکه از هر ده مکتب که ساخته میشود، لا اقل چهار باب آنها بوسیله دشمنان مردم دوباره به آتش کشیده میشوند و حکومت شما قادر به تأمین امنیت آنها نیست.

در مورد رشد قابل ملاحظه مطبوعات با شما موافقم جناب کرزی، قرار معلوم تنها و تنها در شهر کابل چند صد جریده و هفته نامه و ماهنامه و مجله و نیز چندین چینل تلویزیونی و چندین رادیو وجود دارند و این واقعا رشد قابل ملاحظه است. تلویزیون ها سانسور نمی شوند، نشرات چاپی مصادره و توقیف نمی شوند، ژورنالیستان و خبرنگاران به اعدام و بیست سال زندان محکوم نمیشوند، نطقان تلویزیون ها در زیر ضربات امنیت ملی شما خورد و خمیر نمی شوند، کامبخش ها آزاد اند و فیاض ها بدون دغدغه خاطر به وظیفه مقدس ژورنالیستی خویش مشغول اند و ((حقیقت)) را هرگز کسی گلو نمی بُرند. (با مسرت شاهد برگشت

محترم محمد نصیر فیاض ژورنالیست موفق ، حقگو ، نترس و محبوب افغان به تلویزیون آریانا هستیم ، اما ((حقیقت)) همچنان منتظر و چشم براه جناب فیاض است .

((حامد کرزی با اشاره به معضله کشت مواد مخدر اظهار داشت، افغانستان چنانچه بعضی ها ما را متهم میسازند، کشور متکی به اقتصاد مواد مخدر نیست .

او گفت: ما از عواید مواد مخدر چیزی نصیب نمی شویم و اگر چنین می بود، و اگر افغانستان صرف ده فیصد عواید فروش مواد مخدر را هم که می گویند به ۵ میلیارد دالر سالانه عاید دارد، به دست میداشت، ما محتاج جامعه جهانی نمی بودیم. بلکه ما خود، یک کشور کمک کننده می بودیم.))

شما باز هم وافعییت را بیان میدارید و گفته شما تائید میشود، کشور جنگ زده ما هرگز به اقتصاد مواد مخدر متکی نیست و هرگز هم نبوده ، ولی باید معترف بود که 98% کابینه و پارلمان و قوه های قضائیه و اجرائیه شما به شمول اردوی ملی و پولیس ملی شما و نیز ریاست امنیت ملی شما بدون شک که همه و همه به اقتصاد مواد مخدر متکی هستند و مخالفین مسلح شما (حزب اسلامی گلبدین حکمتیار و طالبان کرام) نیز از همین منبع تغذیه میشوند و کاملاً به اقتصاد مواد مخدر متکی و وابسته هستند. شما جناب رئیس جمهور ، در حالیکه از این واقعیت تلخ چشم پوشی میکنید ، بار ها و بار ها از طالبان و حزب اسلامی گلبدین حکمتیار دعوت بعمل آورده اید که با شما ببینند و باز ادعا میکنند که اقتصاد شما به مواد مخدر متکی نیست. البته حساب ملت از حساب شما ها و مخالفین مسلح تان جدا است و اقتصاد مردم کاملاً وابسته به نان قاق است. باقی خود دانید . کلاه خویش را قاضی ساخته و قضاوت کنید، آیا بهتر نخواهد بود تا دست از سر کل ملت بردارید و در کدام گوشه از این جهان پهناور با برادران پاکدامن تان مشغول تجارت شوید و از سر خیر خواهی که در حق این ملت دارید ، رهبران جهادی و قومندانان جنگی تانرا نیز باخود ببرید و شر شان را از سر مردم درد دیده افغانستان بخون خفته و ویرانه کم کنید.